

Arrest

nr. 202 924 van 24 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 september 2017 met referentienummer 71769.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die *loco* advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, in Kandahar geboren te zijn en Pashtoun van origine te zijn. Sedert elf jaar woonde u in de provincie Nangarhar. Uit vrees vervolgd te worden door de broers van uw vader in het kader van grondconflict ontvluchtte u Afghanistan en vroeg u op 10 januari 2007 in België asiel aan.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) oordeelde dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw verklaarde herkomst uit en verblijf in Kandahar en Nangarhar en

bijgevolg evenmin aan de vervolgingsvrees die u in deze regio's opdeed en weigerde u op 11 april 2007 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde in haar arrest van 11 juni 2009 de beoordeling van het CGVS en kende u evenmin een beschermingsstatuut toe.

U diende een nieuwe asielaanvraag in op 9 augustus 2012. De Dienst Vreemdelingenzaken besloot op 16 augustus 2012 om uw tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Een derde maal verklaarde u zich vluchteling op 10 februari 2014, waarbij u uw initiële asielrelaas herhaalde. U voegde eraan toe dat uw neef drie jaar daarvoor vermoord werd en dat u van zijn dood beschuldigd werd. Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legde u een kopie van een arrestatiebevel uitgevaardigd door het politiecommissariaat van het district Daman, een kopie van een arrestatiebevel uitgevaardigd door de Taliban, een bij de rechtbank geregistreerde getuigenverklaring omtrent uw identiteit en verblijf in Afghanistan, vier medische attesten en de vertaling van eerder neergelegde krantenartikelen neer. Het CGVS nam op 23 april 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw meervoudige asielaanvraag. Tegen deze beslissing heeft u geen beroep ingediend.

Bij een controle door de Belgische autoriteiten op 27 januari 2016 werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond. U werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Vottem (CIV) waar u op 28 januari 2016 een vierde asielaanvraag heeft ingediend. U verwees nogmaals naar de asielmotieven die u eerder heeft ingeroepen en voegde er aan toe dat uw broer in 2014 werd vermoord door leden van uw familie. U verklaarde niet terug te kunnen naar Afghanistan waar ook u dreigt te worden gedood. Zelf legde u geen documenten neer. Op 10 februari 2016 heeft uw advocaat nog medische attesten met betrekking tot uw mentale problemen naar het CGVS doorgestuurd.

Het CGVS oordeelde op 17 februari 2016 dat uw vierde asielaanvraag niet in overweging kon genomen worden. Op 29 februari 2016 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het CGVS omdat het CGVS in haar beoordeling dat uw terugleiding naar Afghanistan geen schending vormde van het nonrefoulementbeginsel geen onderzoek had gedaan naar de veiligheidssituatie en omstandigheden in Afghanistan en naar uw vestigingsmogelijkheden binnen Afghanistan. Op 8 maart 2016 werd uw huidige asielaanvraag door het CGVS in overweging genomen en op 24 maart 2016 werd u door het CGVS gehoord in het gesloten centrum te Vottem. Tijdens dat gehoor herhaalde u uw vrees op vervolging door uw familieleden omwille van de grondtwist en vertelde u dat u vernam dat uw broer A.S. (...), waarvan u eerder verklaarde dat hij een natuurlijke dood stierf, in werkelijkheid door uw vijanden gedood werd. Tevens voegde u eraan toe dat uw familie van het district Achin naar het district Kama verhuisde omwille van de aanwezigheid van Daesh in Achin. Naast de reeds aangebrachte medische attesten legt u kopieën van een krantenartikel over de dood van uw broer, van een verzoek van uw broer aan de veiligheidsdienst, van het antwoord van de veiligheidsdienst op het verzoek, van een verklaring van uw moeder over uw onwetendheid over de werkelijke omstandigheden van de dood van uw broer, van een foto van uw overleden broer en van een foto van een graf neer.

Op 29 maart 2016 weigerde het CGVS u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. In haar arrest van 17 oktober 2016 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het CGVS. De RvV oordeelde dat het haar aan informatie ontbrak over de veiligheidssituatie in uw land van herkomst teneinde na te gaan of u over een intern vestigingsalternatief beschikt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde herkomst. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde

vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en maakt u aldus het bestaan van dergelijke vrees of risico niet aannemelijk. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in.

Er dient te worden vastgesteld dat u in uw huidige asielaanvraag vasthoudt aan uw beweerde herkomst in Afghanistan. Al tijdens het gehoor georganiseerd in de fase van inoverwegingname van uw derde asielaanvraag werd u herhaaldelijk aangemoedigd om de ware toedracht te kennen te geven omtrent uw verblijfplaatsen en -omstandigheden voor uw komst naar België. U werd tijdens dat gehoor door het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. U werd er op gewezen dat u niet kan volstaan met het louter verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen, maar dat het dan wel uw plicht is om de waarheid te vertellen. Er werd eveneens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U volhardde evenwel in de verklaringen, die door het CGVS en de RvV bedrieglijk werden bevonden (CGVS 2/4/2014 p.4). Ook nu kan niet anders dan worden vastgesteld dat u nog steeds geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke herkomst en achtergrond.

De door u in het kader van uw huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen zijn niet van die aard om deze vaststelling te wijzigen. In uw huidige asielaanvraag verklaart u dat A.S. (...), de broer van wie u dacht dat hij een natuurlijke dood stierf, in werkelijkheid door uw vijanden gedood werd (CGVS 24/3/2016 p.3,4). Het CGVS en de RvV oordeelden in uw eerste asielprocedure dat er aan uw asielmotieven geen geloof kon worden gehecht. Dat u in uw huidige asielaanvraag dezelfde asielmotieven herhaalt en bijkomende verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van uw initiële asielrelaas, kan noch het geloof in uw asielmotieven noch het geloof in uw verklaarde herkomst herstellen. Aangezien het geloof in uw herkomst uit Achin verbonden is aan de herkomst van uw familie in dit district, wordt het geloof in het verblijf van uw familie in Achin en hun verhuis naar Kama eveneens sterk geschaad. Ten overvloede kan er opgemerkt worden dat u bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over het moment van het overlijden van uw broer. In 2014 verklaarde u immers dat uw broer A.S. (...) drie jaar eerder overleed terwijl u nu beweert dat hij pas in 2014 het leven liet (CGVS 24/3/2016 p.3; Verklaring Meervoudige Aanvraag 18/2/2014 punt 12).

De neergelegde stukken over het overlijden van uw broer kunnen evenmin overtuigen. In haar arrest van 17 oktober 2016 stelt de RvV dat deze stukken enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Daaraan kan toegevoegd worden dat uit de foto van de overledene kan niet opgemaakt worden dat het daadwerkelijk uw broer betreft, zoals u beweert. Evenmin kunnen er op basis van deze foto conclusies getrokken worden over de omstandigheden waarin de betrokkene om het leven kwam. De brief van uw moeder werd op uw vraag opgesteld om te dienen in uw asielmaandvraag, zo zegt u (CGVS 24/3/2016 p.4,5). Het gesolliciteerd karakter van dit stuk maakt dat er geen objectieve bewijswaarde aan toegekend kan worden. Het verzoek van uw broer bevat een versie van uw asielrelaas die door uw broer werd opgesteld en derhalve niet kan beschouwd worden als een objectief stuk. Het antwoord van de veiligheidsdienst is een algemene beschrijving van de situatie in de regio zonder dat het een bewijs voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas of herkomst bevat. Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat u enkel kopieën neerlegt, zodat de authenticiteit van de stukken niet nagegaan kan worden. Bovendien dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van een Afghaanse asielzoeker. Op basis van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat de aangebrachte stukken het geloof in uw verklaarde asielrelaas of herkomst niet kunnen herstellen.

Wat betreft de medische attesten die op 10 februari 2016 door uw advocaat werden neergelegd, dient te worden opgemerkt dat in deze documenten afwisselend wordt gesteld dat u lijdt aan PTSD of aan een depressie. Er is sprake van slapeloosheid, sociaal isolement en van het feit dat u zich "verloren" voelt. Er moet opgemerkt worden dat dergelijke depressie niet ressorteert onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is

een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. De in de medische attesten opgenomen informatie omtrent uw identiteit, verblijfplaatsen en asielrelaas zijn bovendien integraal gebaseerd op uw verklaringen, waardoor ze geen bewijswaarde genereren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u in uw huidige asielaanvraag het geloof in uw voorgehouden herkomst niet kunnen herstellen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Kandahar of in Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Wat betreft de observatie van de RvV in haar arrest van 17 oktober 2016, waarbij zij in punt

2.3.3 verwijst naar punt 2.4.5 van haar arrest van 29 februari 2016, dient te worden gesteld dat de rechter in laatstgenoemd arrest verwees naar de verplichting (om op een met redenen omklede wijze (te oordelen) dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement) opgelegd in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat uitdrukkelijk slechts betrekking heeft op meervoudige asielaanvragen zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Onderhavige beslissing heeft geen betrekking op een besluit tot terugkeer maar spreekt zich uit over de vraag of u al dan niet een nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wat deze vraag betreft, kan verwezen worden naar het arrest nr. 28 589 van 11 juni 2009, dat betrekking heeft op uw asielaanvraag en waarbij de RvV stelt dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit of naar de algemene toestand in het land van herkomst niet kan volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Vervolgens bevestigde de RvV in haar arrest dat u zelf het bewijs van dergelijk verband met uw persoon onmogelijk maakt door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende uw voorgehouden verblijf in Afghanistan. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend, zo besloot de RvV.

Belangrijk om in dit verband op te merken is dat dit arrest gezag van gewijsde heeft.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u nog steeds niet de waarheid heeft verteld over uw leefsituatie, uw achtergrond en profiel noch over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, bleef u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige

medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt en dient te worden aangenomen dat er van een reëel risico op ernstige schade in uwen hoofde geen sprake is.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

**“SCHENDING VAN ARTIKEL 1, 12° VREEMDELINGENWET EN ARTIKEL 4§1 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 11 JULI 2003 TOT REGELING VAN DE WERKING VAN HET COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN;
SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VREEMDELINGENWET;
SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 VREEMDELINGENWET;
SCHENDING VAN ARTIKEL 4, 1STE LID VAN DE KWALIFICATIERICHTLIJN;”**

Verzoeker blijft erbij afkomstig te zijn van Afghanistan en niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan. Verzoeker wijst in zijn betoog onder meer op zijn persoonlijke omstandigheden en zijn profiel, achtergrond en psychische problemen. Tevens benadrukt hij, verwijzend naar het arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in februari 2016 velde in zijn zaak, dat het opvallend is dat men ook hier geen onderzoek doet van de omstandigheden in Afghanistan of de vestigingsmogelijkheden aldaar. Volgens verzoeker moet weldegelijk worden onderzocht of hij zich redelijkerwijze in Afghanistan kan vestigen en welk risico hij bij terugkeer naar Afghanistan zou lopen. Verwijzend naar algemene informatie en zijn persoonlijke situatie en omstandigheden, doet verzoeker in een uitgebreid betoog gelden dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan. Hij wijst daarbij eveneens op de samenwerkingsplicht in hoofde van verweerder.

Tevens betoogt verzoeker:

“Tenslotte is het overduidelijk dat verwerende partij de kracht van gewijsde van het arrest van 17 oktober 2016, maar ook van 29 februari 2016 in deze zaak schendt. In beide arresten werd het CGVS verweten dat geen onderzoek gebeurde naar een vestigingsalternatief in een grote stad bij terugkeer van verzoeker.

Het staat boven kijf dat het de taak van verwerende partij is na te gaan of verzoeker in zijn land van herkomst in gevaar is. Verwerende partij weigert dit te doen, in strijd met de vernietigingsarresten eerder in huidig dossier geveld.”

Daarnaast voert verzoeker nog argumentatie inzake de toepassing van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en dit op basis van informatie omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij stelt dat hij op basis van zijn persoonlijke omstandigheden en situatie zelfs op de veiligste plaats in Afghanistan in onveiligheid zou verkeren.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

Verzoeker legt op 6 december 2017 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota drie psychologische attesten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 6).

Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

Bij arrest nr. X van 17 oktober 2016 van de RvV, geveld in het kader van verzoekers huidige, vierde verzoek om internationale bescherming, werd gemotiveerd als volgt:

“Niettegenstaande de commissaris-generaal op 29 maart 2016 een nieuwe beslissing nam waarbij de asielaanvraag van verzoeker ditmaal wel in overweging wordt genomen dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing voorbij gaat aan het gewijsde van het arrest van 29 februari 2016 waar er gesteld wordt dat er geen onderzoek werd gedaan “naar de omstandigheden en de veiligheidssituatie in het land van herkomst, in casu Afghanistan, en zonder dat wordt nagegaan of verzoeker al dan niet een vestigingsalternatief heeft in één van de grote steden nu uit het bevel blijkt dat ook de Dienst Vreemdelingenzaken niet twijfelt aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker.” Hoewel verweerder geheel terecht vaststelt dat verzoeker zijn afkomst uit de provincie Nangarhar niet aannemelijk heeft gemaakt, twijfelt hij niet aan de Afghaanse nationaliteit van verzoeker. Gelet op het gestelde in voormeld arrest van 29 februari 2016 kon worden verwacht dat verweerder een onderzoek zou gevoerd hebben naar de veiligheidssituatie in het land van herkomst teneinde na te gaan of verzoeker beschikt over een intern vestigingsalternatief in geval van een terugkeer naar Afghanistan.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

Geen van de partijen diende tegen voormeld arrest een cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest kracht en gezag van gewijsde.

Verzoeker betoogt met recht dat verweerder het gezag van gewijsde van voormeld arrest in de bestreden beslissing schendt. Ondanks dat in het voormelde arrest in duidelijke bewoordingen wordt gesteld dat, hoewel verzoeker zijn afkomst van Nangarhar niet aannemelijk maakte, zijn Afghaanse nationaliteit niet werd betwijfeld en dat bijgevolg kon worden verwacht dat verweerder de beschikbaarheid van een intern vestigingsalternatief in geval van een terugkeer naar Afghanistan in hoofde van verzoeker in het licht van de veiligheidssituatie zou hebben onderzocht, blijkt noch uit de stukken van het dossier, noch uit de bestreden beslissing, dat verweerder dergelijk onderzoek zou hebben gevoerd. Ondanks dat er in het administratief dossier informatie werd opgenomen over zowel Jalalabad, Kabul als Balkh, blijkt nergens dat verweerder verzoekers actuele, persoonlijke omstandigheden zou hebben onderzocht of afgetoetst aan de algemene omstandigheden in één of meer van deze regio's. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing omtrent het voorgaande met geen woord gerept doch vergenoegt verweerder zich ertoe andermaal te verwijzen naar de – blijkens het voorgaande reeds in het voormelde arrest in aanmerking genomen – ongeloofwaardig bevonden herkomst van verzoeker van Nangarhar.

Gelet op de flagrante miskennis van het gezag van gewijsde van voormeld arrest van de RvV vanwege verweerder en in acht genomen dat het voor de RvV daardoor en gelet op het gebrek aan onderzoeksbevoegdheid en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting onmogelijk is om op basis van het voorliggende dossier over te gaan tot een gedegen beoordeling, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de RvV niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijgevolg te worden vernietigd op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 juli 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT